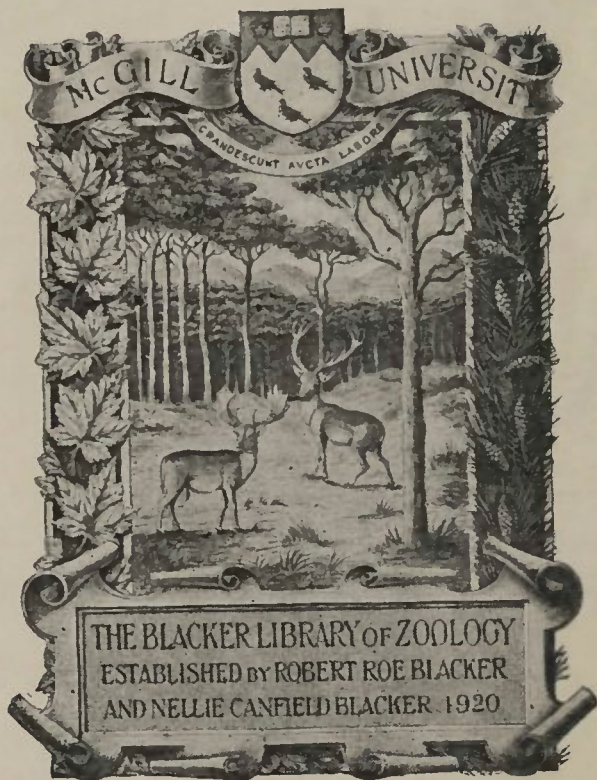

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ACC. NO.

REC'D

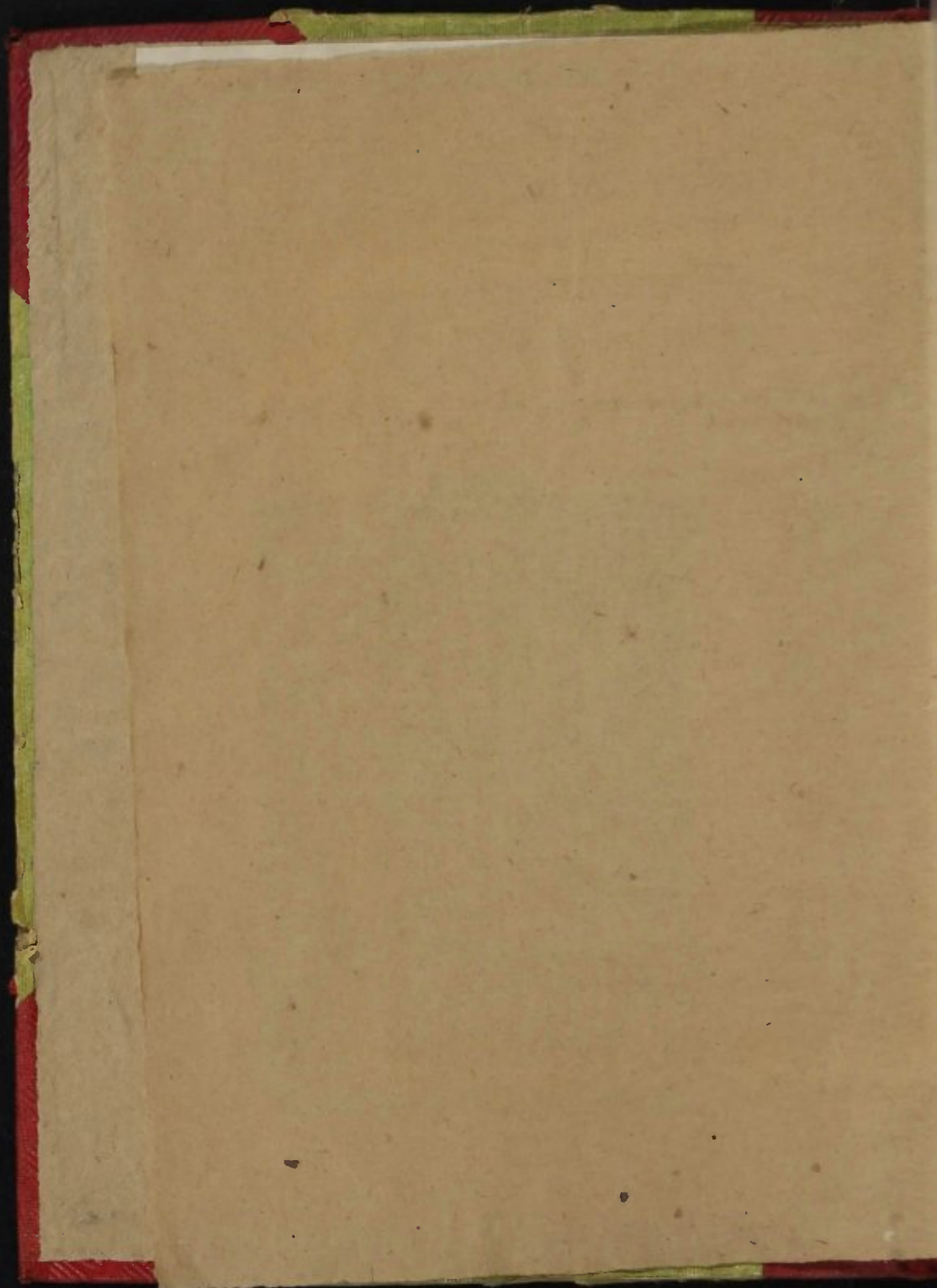

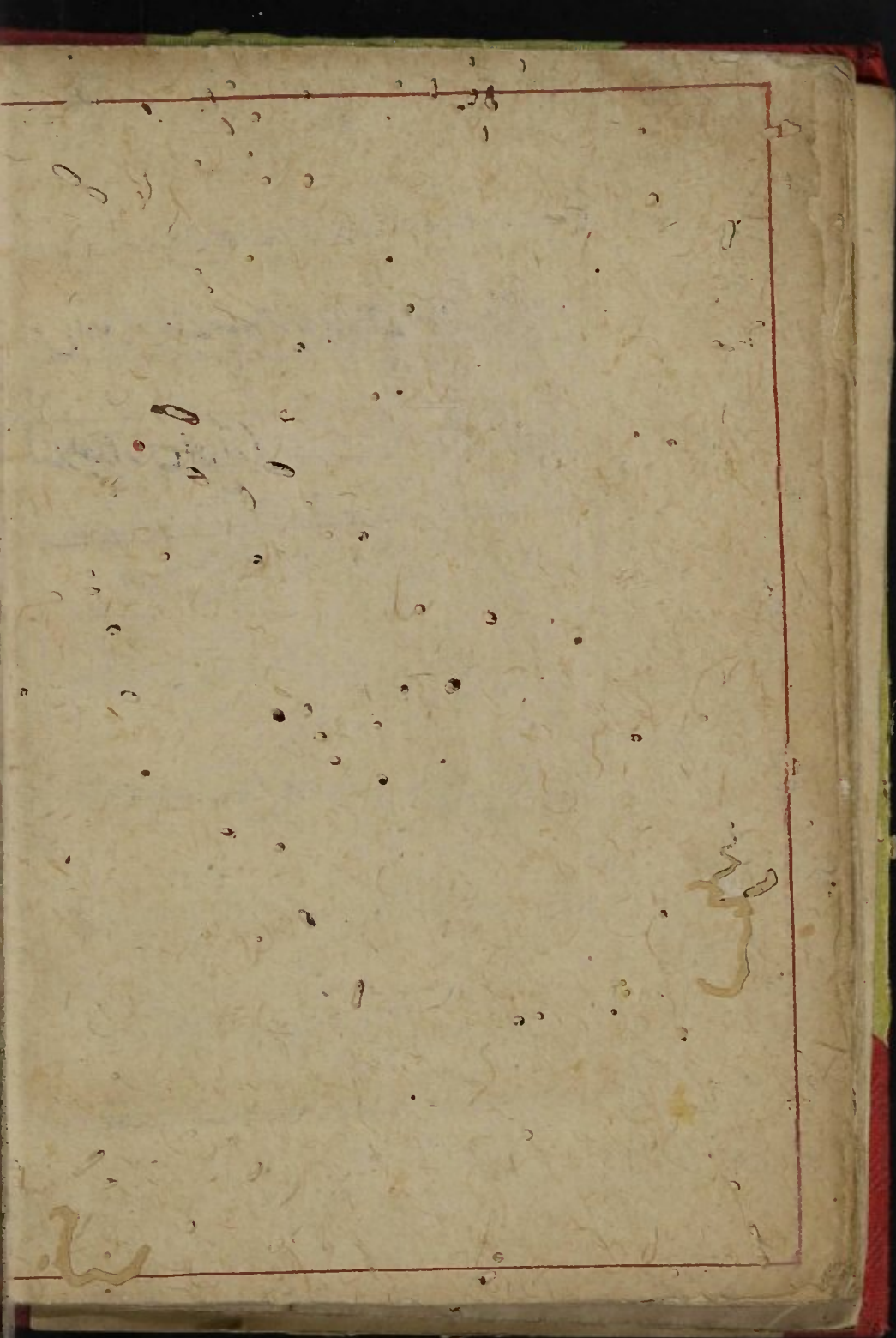
PRESENTED TO THE LIBRARY

BY

COL. CASEY A. WOOD, M.D., LL.D.

✓ Entered in Union
May 20/30. annotated
Cal.

این ادویه را یک تن مرتبه در آتش کوهه در سیخند

کنند بعد از آن که عمل آرد **در تمام شد**

اگر چه مهره جانور نمانند زینت پاشند زاک بوزن یک

بسیار چشم بدیدند **سنداری امیر کار کینه**

بیمور کاغذین ملکجهکی بلند نو چهره نو مار بالا باشد ترا

مجهز توکس نه هم هر هوید که مهر شد موسای ملک

بارسای کینه و بیمور کاغذین و لهور را علاحد در طرف

مسی در سبخت بعد از آن دارد های مذکور یک جانمود

باید و دارو که باقی ماند همین طور بدینجا بچرخد

این ادویه را

ادام طوطیا بر سر ادم چون غنچه هم مانند آب لیموی

کاغذی حل کرده بنی کنید صاف کردن سیاه چشم بر میر

مقیم بول ایلوه کخ غند سیاه کنید شنبه نمک لاسور

لوم سیاه چشم از این لوم طعمه بداد بد بد بکنید

ایلوه بهلاده الصا لوم نمک لاسور بکنید شنبه ایلوه

قنقله راز لوم طلال چشم نبات بوزن گندم داده

بر اند الصا لوم سودا که بکشد بفریم خود داده تر اند علاج

زیاده شود بجز کربت **لقمه** برای سیاه چشم و کمال چشم

اگر بوقت برآید بر دیشب از هر کهری فخران زنجبیل با الیوه

با سکه ادم در دو سه قطره بدید **بوق** صاف کردن که

جانور و اعدا ر شود و بهینه است که استار و غش کم

کرده بدید و چون کبوتر هم بسیار مفید است لیکن بشیر

از آن آب اندک سردیانه در کند بعد از روغن **ورن**

ببین کنسین شده در پارچه کهنه امیخته می کشند

بکار بردن شود علاج کلیه سندا از هر یک است و عاود

بیماری بعد از یک سال جانور فاخته زنده را

بجو راند در ساق فاخته نور درازند که خواهد آمد فی الی

جانور کلیه را بان فاخته چسباند و عینه بهین عمل کنند

از موده و مجرب است علاج اگر سنگی جانور یک حصه میل نوش

و یک حصه ابله در سبز نیمه و کافور مقدار وانه موثره

حسیند و فوسفات کپا رشت در اندک لقمه خوراند که بسیار

سیاه چشم بوقت پیراییدن دو قطره از آب کوبیده داده یک

ساعت نگاه دارد و براند علاج **کبود چشم** **جانور** آب ح

بهشت کبابی در چشم او کشد و طهارت کند اگر رخ ندانند و تار بن

بهیمه شد خشک در آب سیاه نگاه دارد و **الصبا** **امی** **کوری**

فی الفور چون اندک خورده و در سه قطره در چشم انداخته

طهارت کند علاج **ح** **جانور** بیدار در روغن و اندک زایل غش

را خوش بشوید و مال سیاه در آن بسنجد از دو بر سه

نکار

بابت طفل نابع بدیدهند از تمام هوایان بول حال

زرد جو و آب قر قفل **الصا** نوشت در سونال که بجهت خم کر کوه

اجو این کنایه پیلد زار ملک نور می از آب موشا شتر

ادم که بفاربرد جوش و **لور** سیاه چشمند از میر محمد

لمنیلد ایله سونال که بجهت قفل حور نواله انهره ادر بار جل انداخته

از آن یسوجل کند و اب لیسع القدر باشد که بالای دوان باشد

تا که خشد شود در دانه **نکر** را مقدار نکودیدند **الصا** لقمه

پیدا مور کا پهل زر و جو مال لنگنی خلیا سیاہ خرابی

بر کلاں پیلہ پیلہ مله موصی سیاہ پیلہ کسی اجوائی

بادبان کو کل جو کراچی اجوائی خراسانی ترکیب **چم چانود**

له دریای تلی و شمشیر از مود و مجربت بارو

جول ساید دریای جانوری کند و کند به در ز بایں حلم

دارد سدا مرغانی ایچر سکا جوں کند به در ز ترکیب

اھون برانی خون بنده شد و ضرر خورد و مانده شد

۲
احوال خراسان مالکندی کالی زیری کا ورن اسکن ناگوری

رزد جو بیفتی مارید خوشکین سپاه که تو باشی ما ومان ایلین

و اب دیمه و نه جند اندر لوتی مقدار مو به **التضایه** **و یک**

وزن برابر گرفته حلیه در یار صاف نموده مقدار دانه

موتیله گولی بند بر دو وقت جانور را بدید مو میانی

مشک کار دهن بر بهوی کلوی کونه مصیبه یاد برک اسکن

ناگوری زنجیل مشی ح مل قر نعل بلبل کرد پسند از رغوا^ن

در شایستگی سایه مقدار آنچه در نهاد ارسلان نور

خان گرفته شد علاج جان و جگر و زده از فواید پست سزار

خزاع عمر است اینهمه ادویه را سیر و دوا چه صاف نموده در

انگش و آب مسوره سیاه مقدار دان و جگر هانند در دو

پیش از طعمه بداند است جمع مسای بسیار بود جو تری

زعفران برهوی و قنقل و اجری مصر بلبلار پیل کرد کلوگی

منه سوزان که بکمر الیوزنه که کویکانه مل عقوقن کج احوال نبدی

و اگر لاغر بودیم علول مدهو جنک را از نیم علول که مدهو در شرب را القاداد

از صبح تا یک نیم هر بر افروخته و از یکین سب کردن بدند بعد از آن

جو افق یک سیمه کج طعمه بدانا سر دی جو باشد هوا گرم

نبود و در گرم بد چو علول در تمام سال گامی است بوف طعمه داری

بد بد با شتر روز بعد از آن اندازد تراردن بد بد و سر اند و اگر از خوردن

طعمه را در شرب با اندازد یک نیست علی الصلح در این بین دارد ادویه مذکور

اینست اندر جو کبیرا سیمه ایلون و نقل مهر بهر دوزیرا

مسکین با قلعه باشد انداخته خوشین بد چون غلط شود از اثر

فرود آورده ادویه را یا قند سیاه انداخته خوشین بد و ایستاد

علیه کشید چنانکه نایب الزیاده خواهد آمد از بند فرو حال بد

حال خان کرده شد و او را قلعیدار پیداموید بخیل چه فرقل

زعفران بنان و دهن من شک و مصای قند سیاه بول ادوی

علاج صاف نمودن جانور بوقت شام اول طعمه بد بعد از آن

یک مخلوط در لقمه کرده بخوراند اگر شکر و زردی یک مخلوط بد

انداخته باشد بوقت چرخش لی باشد باشند در کمتر مردم تر کرده
باید اندک سنگی روی بچرخانند بلکه موافق خاصی داده براید بالا هوا
از سیر او به طرف خواهد شد نام سنگی را برید در آب سیده بقدر
دو سه قطره از بچه باندن بر کف نام خوبی بر آب بازو شکنه و بازو شکنه
که شد برای استهلاک فریه کردن و در کردن بازو شکنه و
برای خرامدن کردن او بازو را دو سنج مار و شکنه را یک سنج بدید
اول ادویه را جدا جدا گرفته و نیمه نیمه بعد از شستن اول در ظرف

کلال چشم را در باره سورعیه شتر نماید و آن
سحر را با دانه باشد که روزی یک بار شود چون
بار که شود و نقل از آن برآورده چهارم حصه از آن برآید
در کوزه گرانده مانند کرده باید علاج بدست طبع باشد و شکر
تر مویق بسته بخورند علاج کدر که زین را رفتنی بود
باید که طهر را ورق ورق نموده در بول آدمی علی الصبح
نکرده نگاه دارد بوقت شام طهر بدید جانوری که طهر

علاج تلی جانور نده به و در برابر پهلوان نمود برسانند
تا که فرصت شود اما اول بر تنوار ریمان حوچ تاکه
جراشیده خون براید بعد از آن دوانند لقمه سیاه
رخسار شود و اندرون حالی نموده به خبر ناندک
تا که فرصت شود علاج دمه هر که انوری یکد و قطر بد
وصت باید علاج جانوری که از صید کردن نبرد بر بار
بقدر حاجت داده براید حوی می برد علاج لقمه برای

بکیر دو مغز قدر که کورد **علاج** بکری پی بر دواد و به بوزن

تساوی بار نموده بخوراند مغزی نیک مغز فلم صلیبت

و حص صمد **الصا** الاخی طان از آب سیده به موافق

کود بخوراند تا که فرصت شود **علاج** دسه بول حسین و رید

نک بر دو را بر آب گرفته و موافق دانه خون نه بد ما که فرصت

شود **علاج** کلیه حوصی بوزن شش درم در آج کش

دهد و در آن آب طعمه نه را سر کرده بخوراند تا که فرصت شود

و نه بود در سبب پای و دم کوتاه و حال دار باشد

و بر خوار و برود هم باید اگر چه دم کوتاه گفته اند که باشد

ابا آنچه دیده شد جانورهای خوش قد و سبک دم

یا قره و الله اعلم بحقیقه الاشیا کلمات تمام شد باره

روز دوشنبه بیستم صفر سنه ۱۱۹۰ هجری ادویه های

باز و جره و عرق سندان محمد مقیم از موده حیدر کورت

علاج در بیماری باید باید که مصری و ملک موافق صاحب

ونیکوست چهار سفیدین سر سفید سیاه

زبان سفید روی سر سیاه نونی باشد سیاه و این

بهر یک مایه بر سفید رنگ نشاند و جمع سیاه بزرگ

نیر دیده شد که همه و قیوت است پس از رنگهای که

نیکوست گفته اند هر کدام که باشد قوی سیکل و دست

اندام زبره بر کردن و شاید و ماخر دراز و پشاد

و شیر و یوراح منی و سینه و کتف و اندام ران

اللو ما چیه استادان مقرر کرده اند و از ده نوع است

سرخ سما لاجین سیمابور سیاه زبان رز و اندام

بورده سفید سیمابور سیاه سر کوره اقیق باش بر در و با

وران سیمابور سفید بر بور اندام سیمابور سیاه پست بر زبان

سپند روی و سرخ سیمابور سیاه که بار از پر کون

خلص کرده سرخ و لاجین سیمابور سیاه زبان رز و

بور و بور اقیق باش و سرخ تن رز و سر و ابلق جن

بدست داشت خواست که تعدیر بر آید و جرج قصد کرده

بود که رسید تعدیر بر آید و در این حال که التماس

را باوردانه زده تعدیری خود را با لاشه جرج رسیده

قصد بر داشتین کرد پاره از وی بلند ماندی الفور

خود را بگویند بایان انداخته و الواح خورده او را بگفت

جمله حمله و نه و دانستی کار خود و جرج جور را نخواهد

که کم کنند و در پی تعدیری بدو اند **فصل دوم در انوار**

نمیکند از داکھی تعدری گرفتن کجاء باش تو لک انرا
بهندی تریاک کو بند سرور راست لیکن سخن بماند
له جانور پر کوثر باشد برای انکه موت باز و مراد بجا
و در طریقه صید پر شکاری مامور و دانایست یکبار املکو
تیریاک بر تعدری گذاشتیم و از شر جلدی که داشت بهج
طریقی رفتن نمیداد و تعدری را پیش انداخته بر سر مردم
ر تعدری مقدار یک سره بلند بود و یک نفری بره

دیده شد جرج جبرای که اندن تعدری به مصلحت
کاری اید که تعدری جانوری محصل است و تیریر که پیران
شده ان میرود که جرج بعافه کرده نمیرسد و اگر
میرسد پیران را دور زفته میکرد که از دست میرود و جرج
تیریری که تاش توک باشد و در صحرایکد و که پیر خود را
تعدری را بنوعی میرسد و میکند که بازو باشد و یکد و درج
را یکمیرند و در اندک زمین بوی میرسد و بهی طرف رفتن

و بدین در شکره حونی پرش و سکاروی بر کلنگ است
و کاهی جهان میشود و در سکاره است میکند و می
اندازد جمع بسیار هم میرسد و او بر زمین می رود
تیر پری و قوت که دنا دره سکاره های شوقه در جانور
لرزان است چو باشد که دیر ابر و دند پیرا شد و تعدری
گیرانند از جمع بدین نوع است که شاه بر نای چرخ مارا
به ششم بر بندند و گیر سازند تا در پی تعدری کم نشود که

و میر شکار رسیده از ارغوان فرو داده میکرد و اینجا

رافتن بیشتر رفتن اول که گفته اند روزی میسرید نظم

کج و اهو تماشای عظیمست نشو و فلک اول و

در اول جرج بر اهو پریدن ز بعد و سکان بیرون

شوم بر باد و قمار می شستن چهارم ارغوان تیری کفتر

تماشای در باشد این جبار که میکرد و علاج در و سما

بدانکه شوقار را اهو گیر می کنند و بر اهو پریدن شوم

بر زمین میخورد و اردن با دست و پایش می شکند و از

دویدن بازمی ماند با سرمان میخورد و میسکند از که هر دو

قسمتگاه گاه از جانور مضبوطی آید دیگر از که چون

جانور می کشد و میداند که سبب افتاده رسید اهورا

از بودش میگرد و هر دو بال خود را بر روی اهو میسکند از

که آردیدن و دو بدن باز میاید و یک طرف انهر روز

میسکند که گردن اهو گشته یک قطور بین جلقه با میخورد

دوندن و معلم باید تا جانور محبت بشد یکین بعد از
که یخودن که اهو بسیار گرفته باشد و چون دریا فته
بعی وقت چنان میشود که سگ با اهو ی رفته و جانور
اهوی دیگر را در پیش انداخته و از یکدیگر جدا افتاده اند
در آن زمان جانور میدانند که سگ همراهند و ابریم نسبت به اهو پیدا
خود را بر روی اهو اگر قرار نگیرد نلوان شدن اکنان
آنکه در دوزخ بگوش اهو میرند که سه بار که راه رفته خود را

چنانکه کاروان اهورا جدا کرده بر او حسنه دارد و

لکاهه شایسته جانور نورانی اندازم همان با خود را که بر

اهویره سیر شده است خیال کرده رفتمی جزو اهورا

از دیدن با رنجی دارد و سکن صحن رسید میدد

و جانور میشود و چرخد و رنوبت که در قوس او پیرانده

سازند بعد از آن نه با باید براند که نه با یکدیگر دو سیر

بجای میر که دور است اهورا نه ها شکار میکند و با سکه

مخاطبه آن بخت کار را نه از آنکه گویند روزه و روزه نهند

و القدر بکشد که حج ایستد با او نهد و در ملک است

را از جمل حد کنند خوب باید که دینی آن باشد و وقت

جانور را اندر کوه یک هم در پی همان خواهد بود که جانور را

استراحت داده و در شام آخر میرود و انوقت جانور را

باید انداخت زیرا که دو جانور که بر او آید میگذرانند

و در باوی کردن تعلیم یافته بودند برای همان بود

تا بدندان فایده برسد قفاده قوس کرده پیراندن را

پیشتر فزوده خواهد شد بعد از آن که دیدند که هر دو

بی توقف میگردند هوی کشمی بهر ساید و از پلای

مالی او بر میزد و صبح از دمند و جانوران و اندازند و یک

سکته و اندو لبعی معلوم را عقب اندازند که چون جانور را سو

چسبیده بگیرد و نگه دارد چون امیر شکار بر

اهور بکشد و جانور را بر میگرداند ای آن همراه جانور را

و ظاهر آن دو رنگند و یک یک با سبزی یعنی بر همه سبزه
و جانور دیگر که طیار شده باشد و در آب و بر دره و کوه
کرده یکی بر ایند که متقیان چند دور بدن روشن
عمل کنند و در جلوه بر آب و بره بر آمدن و صلی تمام دارد
و این قاعده را میر سعید در حرم در میرش کما نام خود
مشر و جانوش قدس همانرا بغیر نوشته ام که از روی
دیگری بهتر بخواند نوشته مطلب معلوم کردن هرست نماید

که عادت کرده می بستند و می و اهو بره ویرایر خود گرفته
خانه خود می از دو سه سال آنجا می گذارند از راه می بستند
چون پیشان می برسد سوراخ دیده می کنند و نزدیک
ایشان از کوه می بروند و کوهی هر چه می بود می بستند و
از اهو جدا کرده بر سر آن می بستند و در آنجا
می بروند و اهو بره را می بستند و کوه را می بستند و در آنجا
می بستند و باید دو اند بعد از آن که را می بستند و در آنجا

سیرسمان گرفته باشد که می دیده باشد و دو کوسه

از چایین در برابر او میفرستند تا بهین که بخرج بیاورد

بگیرد و بگذارد که بطیور و جانور و هر چه در وقت

تردد میگذرد تا بهین آن زمان روز بروز و شب را میگرد

تا که از او هیچ کجا بداند از آن جانور و از دور و در قریه

باست و او بره را از برابر خودی گذارد که طرف خانه خود را

شود و جانور از بهلولی وی اندازند تا آنده بهما بجای

معاذ

را بر حیر چسبانده که بی طاقتی کرده جمع را پیراز کند و
پاره کوشش را بومی داده جدا کند و کوشش را نمود
بار بومی چسبانده چون جوش شود طبات از یک
گرفته امور را بر زمین و جمع را بر آن کوشش پیر
که دلیر کرد و هیچ میگزیند باشند هر روز دو و دو
عمل نماید و یکد از آنکه اهو جان خود را که تیرفته باشد
و بر یسمان سی در کردن اهو باشد و یکد

و حکم کردن باشند و هر دو وقت بر آن سیر اندامی

که دیر شود و یکه احتیاط گیر من بعد آن امور در میدان

بر میزند که باین خانه عادت کنند و از پوست کوسبند

سرو و مرا حاکم کنند که امر با صطل این طالع برک

گویند و جای چشم شاهان بگذارند و گردن و گوشه

پنجه و برادر بر سر بکشید و دارند و پاره پوست خوب

بر گردن وی را اول امور از زیر بغل گرفته و جع

و حش و لغز نیند **فصل دوم** در اسو کیر کردن جرح
بدانکه خون اسلک و آب برده اید درست کنند بر بله رسانند
از کله اسو پوست کشند و بیکاه کشند بیکاه خوانند که طلب
نمایند بر میان جای دو گوش او با بچه کوشی بسته
طلب نمایند از نزد یک مال بستر استخوان شود و بر بله رسد
بعد از آن تمام اسو را پوست کشیده بیکاه کشند و
همان طرز کوشی طلب کنند بر خود و شاه بسته

و کز آن یوفا و بدخواست و درین بدفعی از شونهار که
که بهتر است بکقدم پیشتر دارم پس که دور و دوری
با خبر نشوند و گوشت از فاعده بالا گیرد و در شیب ساری
مساهله کنند باغی میشوند و گوشت و از دست می رود
که در کشدن وی تا بیدارند که چه با این سوچه با جانور
و دیگر نوعی بشاید و الف و استنای و اسب مردم و
اسب و گاو و شتر و بکر و گاو و شتر و بکر و گاو و شتر

جرح را سهولت کند باید که درشت و درست کردن آن
استقامت نماید که همچون هرگز از چیزی رزم نکند جهت آنکه
گرفتار نباشد برین و سوار در پی دارد اگر از
چیزی رزم خورده باشد از دل دور نگذارد و در آنوقت که
آورده بگذرد و باغی شود مکن اندکی او را همچون جانور
دیگر لالچ و فریب توان رفت که بدو نرسد و آنچه که در خاطر
خای که شود بر آمدن از وی کمتر از آن باشد که در دست

داد علاج کمال حشمت **باب سوم** در احوال و ادضاع

انواع جرع و کشاده و گیر کردن ان اینست **مقدمه** ^{فضل}

فضل اول بدانکه جرع خوب شفا و جری میکند

بی هر سکا کلنگ میگرد و کلنگ گردن و می گردی

و لکن همچون شفا رست در طریق اینست تفاوت

نیز خیات که در بان گفته شد و هم مقام است و گشتی

و طعم و شیرین و طلب باولی در انجا نوشته شد اگر

شام کمر بدوزن یکتوله سایدن در یک سال بلند
و صحرای قیم نوله بر بهر آن کرده تمام شب مالای چهره نگاه دارد
و بوقت صبح اول وقت جانشینی که گفته شد در
خورقین بعد از این که بهضم کنند همراه طعمه رورج و آب سرد
دوزن یکتوله طعمه خوراند و یک سال کرد و اندک بلند کرد که
آن بر عبت خود بخورد و آنها و لانه خورده و فوالم را در دو آب
است این جملی طرح ماست باشد از آن صوفی باید

بارد مندر پهلیم تولد و با سببیم تولد در یکسال هر دو

رایج کارده تمام شب بالایی چهار نیکارده بود و بوقت

یک یلیری صاف کرده در آن تر نموده بخوراند چون خوب

بهضم شود بعد از آن صبر و روزه ببرد و سینه در صبح شود

چهارم سیار در مثلی که شرح و کافی بهیم سینه یلیرج هم الی

کلان یلیرج هر سه را یکی کرده بید و در یک نغمه کرده

بوقت صبح بخوراند و می له جو بهضم شود بعد از آن بوقت

باند ادیک بلیری بی استخوان راست کرده و در میان
ابند کور تم نموده بخوراند یک بهضم شود بعد از آن طمور در
مره بدهد سو جلی دفع شود **دوم** پیاز دهمش پی میگوید
حصیر عتیله سردی اسپینده در دیک سفال آب نارسیده
انداخته بالا ای چهارم تمام شفا دارد و بوقت باید ادیک
بلیری بی استخوان راست کرده بخوراند وقتی خوب
بهضم شود طمور در مره بدهد سو جلی دفع شود **سوم**

۱۲
الزیمو هم رسد از آن کلمات بنید و اگر کلمات نیم نباشد

از معرکه سخت تیار باید و بوقت صبح بخوراند بعد از چهار روز

بد بد در آن فرجه سینه خنک می فرغ شود و معالجه حله کردن

جانور که بسیار آهویه یا گرمی او تیار است و خنک باشد او بسیار

محرری نیم نوله در سفاله انداخته و بر یک مهندی ساینده از

پاچه صاف کرده آب از وی گیرد و بوزن نیم نوله از آن در یک

پایه سفاله انداخته تمام شب بالای جگر نگاه دارد و وقت

۶۱
یک بلری صاف کردن بخوراند وقتی که بهضم شود چال دیده
طعمه بد این مخورن بلوریت باشد را از آن چهار حصه یک
حصه بد در نه روز سه مرتبه بد سه روز میان کرده کنند
این مخورن ادویه این کلل چشم است اگر خواهد سیاه
جسم بد ادویه همه همان باشد میان این ادویه کشیده بکشد
مالک لندی یکسج کیر سفید یکسج الاهی دو سنج همه را سایند
بعمر شیر گولی بند اگر حب نشود از آب سوره بندد

جراح مدلولی سوز و دروغی که مانند از پارچه صاف کرده

لکها در بد وقت صبح بگوید از آن در طعمه یک یلبرنی که

بی استخوان باشد که ده جور اند و قتی که نهضم بشود بی حال و بی

صورت دید هفت شعره صبح باشد این چنین باز است بشمار

نصفی از آن و بدو نالید و در دله با معفت و راب نه هدم

بپارد شیر خور بوزن بگوید مشک یک سرح موسایی یک

سرح لکمی سفید نیم پریهونی مرینت همه را همراه

یک یلبرنی

بکریانی استخوان و نی تر کرده هر چار بار روزه بوقت
صبح بخوراند و نمکی که مضمت شود چال دیده طعمه بدوران روز
پیر صبره ننداشت از در صفت طعمه پی سینه دفع شود این
وزن ببارت بکریانی که بختی که صبره بدست سازد و در
روح البی بوزن یک در یک سفال تواند اخر قیلد بسته
بودر شکسته سیر سیر خای که پاکیزه باشد در کادر
چراغ بسوزد و روی آن جانور بسوی چراغ کند و تمام شب

یکوزاند و قیلکه خوب مضیم کند طعمه بد در هفت طعمه خشنی

سینه دفع شود **چهارم** یار دروغین چهارم یوزن

دو درم موسای مقدار یک شرف در دو سینه یکری یکجا

کردن بوقت صبح بخوراند که مضیم شود چال دیده طعمه بد

در هفت طعمه سینه خشنی دفع شود طین وزن ارا

باز است باشد را نصف آن بدید **پنجم** یار و کلا یکتوله

چون شیک بمقدار یکتوله مشک نیم سح همراه گوشت یک

یکری

در جام اهني بريان نموده روغن انرا جگانه و بکيرد پس
در آن روغن کافور نیم سنج مشک نیم سنج و یک کيری سیا
که انرا ميرکي چکونيد تر کرده بوقت صبح بخوراند و قتيکه نیک
نم آید هم شود بحال دوده طعم بد این دوزین از آن بارسد
باشد را از آن بغي نابد و نشاء بعد از شستن بپوشد
سوم بار در روغن السی بکند و له الانجی خورد و دو سنج هر روز
در روغن مذکور این دوز یک کيری همراه کرده بوقت صبح

و در میان کف روغن مذکور برمان کند و یک یک پیر می صا

از استخوان نموده در آن روغن تکرار می جویند

صبح بخوراند و قتی که مضطرب شود طعمه بدیده یفت روز بخوراند

و روغن مذکور هر روز زیاد کند و این وزن باشد

باشد را از آن نصفی دهد بکرم حضرت سید العزت سینه

خشکی دفع شود و فری روی رود و از خود و مجرب است و

تجربه اید **فصل دوم** یاد در تخم سیاه ج میضه نیر

و موسای یکتی هر شش ادویه را یکجا کرده بساید و از آب

لیمو کوئی به نهند بوقت صبح بخورند چون خوب مضمت شود بجا

دیدن طعمه بد سه مرتبه بعد چهار چهار روز بد صدحی باید این

وزن بار است اگر باشد را بد هزار پنجم حصه یک حصه بد

اگر قضا سر سبب باشد دفعه شود معالجه حکمی **فصل**

اول بیارد کف ز روغن کنجد سیاه یکتور در میان آن

مشک یکتو الالبخی خورد و در پی مردور بساید و درین

روز شوا نتر بخوراند بوقت صبح اگر بعمیت خود بخورد فهو المراد

بالای ان سینه یلیری را طعمه بدو الیه خون به عصب خود

بخورد تا کید کند که آب بدو وقتی که سبک می شود بی حال داند

طعمه بدین وزن باز است اگر باشد را بدو اول روز هر یک

ایلقه رور دوم زهره دو ایلقه رور سوم زهره سه ایلقه بخوراند

بدان تریب که ذکر شد **هشتم** سیار و مرده سنگ و دینی

سنگ فیم رتی کافور نیم رتی وار که بوی سفید نیم دال

بیار در هر روز خوش بوزن یک تنی مشک یک تنی کافور نیم تنی

بو شاد و نیم تنی رهم چهار یکجا کرده باریک بساید و در یک لقمه

طعم انداخته بوقت صبح بخوراند که تخم کند چال دیده طعم بهد

دو سه روز سه مرتبه بعد از سه روز بهد در سه دفع شود این وزن

باز است اگر پیشه بخوراند در سوم حصه یک حصه بهد و جریب

نهم بیارد شاکر ابله را هر روز گرفته بخوراند روز و روز دوم

چون سه روز ابله را هر روز بخوراند روز و روز سوم ابله را بهد و

دو روز در میان کرده سر خفته بیدار ناکند ننگد این معالجه از این

سیاه چشم و بیانی و زن بحری و شاهن را به هم رسا

دو بر طبله درون خانه بنزد که بر ور به شود **سار و موی**

بوزن یک تری ریره کل حبس یک تری تخم مال لکنی مقدار هم

رنگی هر سه را یکی کرده باریک باید و در یک لقمه طعمه انداخته

بوقت صبح بخوراند ماله هم خوشبو و پیال دیده طعمه بدهد

سه در میان کرده او و به مذکور با طعمه بدست **ششم**

نیک ز در میان دیده که زودار و بخورند این قرن از آن

بارت اگر باشد را خواهد از چهار حصه یک حصه بدو در یک طعمه

دفع شود و فربه گردد **چهارم** بار دمایا نونی باج و برکت شلخ و

بالای سنگ بسایند و آب یی بوزن چهار تنی از پارچه صاف

کرده بگیرد و بر می بکشد و شند و یکنی آب به یکدیگر می دیم

گفتی سفید و کیسده می آتی همه را یکی کرده باریک استاید و یک

لغظه بدو بوقت صبح تا که ختم کند چال دیده باز طعمه بدو بعد از

موده است و قیله این ادویه را چهار روز بنده بعد از

چهار روز که روز شوال از ایون مصری سه پیر می باشد

بعد از کج بد بد درین میان دست بزرین بلند با عرض

سجده بشود **دوم** بار دیو است پنج بار که اس کردن

وی مقدار چهار رنی از باره جاف نموده پیر و مشک کتی

و کافور نیم رنی و شکر و چهار یکجا کردن در یک قلمه

بد بد بوقت صبح چون خوب شود به حال دیدن طبع بد

بوی نیکو از زیر

و برای باشه در چهار حصه یک حصه بد بد صحت کلی باید

دوم بد بد در شیر گاو و دو چه و آب تازه یک چه و مصری موافق

نحوه این هر که یکمی اردن سانبده دیار اردن در خلق و

رسانده این همه باید بد آنچه که درون وی دراید بد

بکشد و گاهی بخت نشاید وقتی که بهضم شود و از پحال

صاف گردد نیم طعمه بد و وقت دیگر طعمه است بد چهار

روز متواتر است الی تعاده دفع و فرصت باید از

دوره از بارنامه نقل کرده شد فصل اول بیارد مشک

یک تنی مو مبائی نیم تنی و کادره بن دورنی که از هر

کادره بنی اید هر سه را ضم کند و از آن بار بساید و در یک قطعه

لقمه انداخته بوقت صبح بخوراند چون بهضم شود بحال

دیدن طعمه از گوشت بگیری سیاه میساید و در میان

سکه روید بدست دفع شود و به کرد این وزن به بار

توانا باید داد و اگر کم قوت باشد و چهار حصه که حصه

نماید اول به شهاب لیمون دهند و آب مالاجون خشک شود

یا ردیکرا ب لیمو دهند و ابرو خشک شود و به شهاب

دهند بعد آن از بول ادم دهند تا خشک شود و نقادارد و کماله

بر بستر یک نخ در گرفته و به سیرج را وقت دو که بر آب باقی ماند

بخوراند و لک زخم بخورد با شکر و راوزن یکدانه موهره

لیکن سیاه چشم را همراه بملک سوریه بوزن دال بخورد

انداخته دهند و قی که نقاد کس از جوی کبوتر بدهند علاج

ملک هوری شاه قتل کیا شد حیرتگویند شاهیه همد و امارا

یک کوفته یافتند سیاه کوی خند و در زدن بکمر خج بدید و بعد

اب بدیدین و قبی که او کال نیارد بعد یک کبری گذشته بدید

تازه ناوقت شاه که اب بدید و طردار موافق بهری بایزد

داد و موافق صاف نمودن پادشاه بعد از روز و محسن فرج مایک و مرد بدید

چهارم نهم سیاه چشم و کمال چشم و غده جانوران سکارا

کمینه شویب شد پیل خورده و نورن برادر خویب

علاج پیر کردن باز و غنای عروان دم دامن سنگی و می دم دامن برینا

یا بنی هم دم هر دو را یا سه مرتبه بپزند داشته السی جوه بکشد

بقدر بر ماه طعمه بخورند شالیه بخورند بر بخورند اخلاص **نوع دیگر**

از غنای پیر کردن شود از زیندگانی نکاه دارد اعل سند می شود گما

بقدر از کوه کوهی به بند و وقت صبح یکم بخورند بر کردن شود و جریست

چهارم صاف نمودن جرع و لک و لیکن جرع را از بسبب کم دید یعنی نصف

دو دیدانیت احوا این خراسانی یکم باشد بهمانه سیریه یکم تا زیلو انیم

کبر داد و بد نیست و بیاب لیسوی کاغذی جیب دود یا لای این

اب نماند بد و وقتی که ضرورتند این عملی کند برای جمع و بهر

حالت آمده لو اب معلون بهاد و عایک برای است سوسای

رغون و نقل الاهی بر جیل سود غمزدان معری بهاکه بران

انرو خراسانی تکرار خنی سوا حو این ملک میخیزد بر آب صدال

اد ویرا کوفه و بنی و امنی نه با لیسوی کاغذی جیب دود و اگر خواهد جلیط

بنیاد و ملک نیم فعال داخل نماید اگر سه بهار بد بد بر آب وجود بد

بس یارده بونگی سفید و شکر بریزد و در استخنی نمود و در چشم

صبح و شام بمکشد و هر بست **علاج** اگر سفید در چشم سیاه چشم

ظاهر شود باید که شلغم و نیکار سه روز صبح و شام در چشم جانور شد

ومی مالیده باشد اگر از این بهتر شود برک شلغم بسیار دوا این

صبح و شام در جانور بخارند و اگر از این هم به شود دوا بر که اگر لک

اسفهای نمونید صبح و شام می مالیده باشد سفید چشم دور شود

نوع دیگر اگر شایین یا که گیر گیر شود انشالله تعالی

کردن این سه چرخست کرد ایندن طعمست بهم اگر ناعی
نباشد زود و بهر درد ادویه است بهوی موساسی و
شک مانند است که موفق آید درین چهار خضبات باشد
کلال چشم بهر و کلان بهر اگر گرفته بقدر بهر جانور
در لقمه **علاج** اگر سفیدی چشم کلان چشم ظاهر شود با نام
سفید شده باشد با سم کبر و کوندی و جابوی هر سه را
چشم جانور یک هفته یک مرتبه صبح و امرا این بهتر شود

بزرگ

خزین بکده باشد بر طرف می شود چهارم آنکه طوره و زنجیل میکند

بیم آنکه اگر طوره کرد باشد با حجت بر او بر خود بسته اند و جند

قطره ای در کلوئی جانور حکا کند بعد از سه گهری که در میان

کلو بگذرد کل بر خفته گشت بدو اسیر است و طوره بسیار

ادویه است ^{از} میوه زعفران هر سه نوزن برابر یکدیگر

منقال کند و خل کرده چهار بار بدو اگر بخت مداومت بدو

این خیره اندارد و ادویه بدین بفضل است را از کتله حل

سایده بپزاید و **نوع دیگر** سر را از باغن بنفشه

شیراکه را نبالد و دفع شود و مجرب است چند روز عمل آرد

علاج برای بلی بلی ترمی و زرد و جویب شده ادم سایده در

بند و بعد از سه روز دیگر خدر و این عمل نماید مقید است **نوع دیگر**

خوردن برای پسته در ستاد و زرد و در میان و اود و روز

سوم بدید بسیار مقید است اول آنکه استنهار ریاده کند و

آنکه اندرون جانور صاف و خوشدل می باشد سوم آنکه اگر سعال

مطلق نمیکرد بسیار دوا زده که خشک و همه را یک جا کرده در
طرف نگاه دارد و در سر کفن من نماید تا که گرم در آن افتد هر روز
یک نوبت در میان دادن یک گرم از آن شکر میداده باشد
بلکه از من عمل نماید که امشود مجرب است **علاج** و جالوری که در آن
باشد نماید که تخم اسلیمه یعنی تخم هندی یا شسته آدمی برشته نماید
باشد تا که به شود در سر کفن یک طاقی را شسته آدمی بر کرده
و من نماید و از ده روز بعد از آن برآورده تخم اسلیمه در آن

را خواهند که بگریزند مانند ماهی که از دست جوهر جانور برسد و

قطره خون از هر یک پای باشد و سنگ احمر یا سید ببالد

که خون زیاده ترود و همین که خواهد شد خون این عمل باید و سه

گرم بر بند قلی یا به سوز شود و اگر با کمی شکر یا سبب عمل کند

باشد خوب میشود و بر که خون بسیار دفع شود و مقدار خون زیاد

رود بهتر است صبر کند و قتی که خون نشت شود **علاج** خون شکره

است و هر نوری که باشد و ماوی خوب میبرد مانند جانور را

و اکید و اگر خوب شد فها و الا بار همان طریق پیدا **علاج** بخت

سعدی چشم هر جانور پیرید و خریده شکر خوش اجا کرده

سیرین او بر آوردن بار کرده یک قطره آب سیرین او در چشم جانور

بکارند و این در تمام روز چهار مرتبه نماید مجربست **علاج** اگر دماغ

جانور گرفته یا و عصب زنده نماند له بار در آب گوشتی خورد و در دست

نالد و چند قطره آن در بینی بکارند و عصب زنده بماند و بر آن

جهت خوردن بر همان حکم دارد مجربست **نوع دیگر** و چون باشد

نخست جانوری که در دهن عقلی دایم با اول نامک بحر است بعد
ان سوهده تنوع عقل و نمک و پرست را کوفه بجز باله سره این
عمل نندیک بود در میان داده و احیاط کند که دوا در کیم جانور سرود و
ست **نوع دیگر** اگر مایه شایه این است و بایست مایه روان
کرده با و بچ دارونه نمیشود باید که اول دویه را کوفه و تخم وزن نماید و
مشقال شیمی در یک مشقال شسته خفیل خورد سال حکم داده بشود و
چهل مرتبه باره که در مایه جانور است شسته بر سیده یا بعد از سه روز

و بسیار کرد بعد از آن از آنکشت و چشم کن می کشید و آن

دو رویش از طعم میخوردن باشد با و بعد از سه چهار ماهی طعم ندهد ^{است}

علاج و جانوری که نمی آید باشد بستاند او یعنی سوار از جوب

از بند با و میان سوار از راهی کند و در راه را با جوب برد و می و

و بیلان و افیون بر سر سارم سارم با هم مخلوط نموده در اندازد

و یک را بر سوار از زبان خالی کردن بود محکم بنزد و هر روز چهار مرتبه

از آن کشید آدم کشید بر داسه با ماه از قرض خلاص شود **نوع دیگر**

رد و خوب هواست و بسیار سیاه بر سر گرفته در پشت او

سایه دارد و پایی جانور بیدار است و رو اندوهر رور

دو سه مرتبه در شانه ادم پایی او تر کردن با ناله به شود **علاج** چکنه

اگر از جور الیون و پش آب بپزند و بالا گرفته شد بعلن ببارد

نوع دیگر حکمت زهر بار هر جانور دو و شش ماهه شدین عمل کجا برد

اول زنی که دختر رسیده باشد شیر او در پالک کاسی بکشد و فلو

زکافرا خواه بر آوردن بیاله اندازد و چندان خل بماند که شکود

دیشیس و بیهوش را نیم بدید حرج و مانند نمراد و مانند بدو تکرار

یک عدد و اعلی است **علاج** جانور را که ضعیفی داشته باشد و معلوم

کوشید یا سر بدید بقدری که معلوم میدهند و اگر حالی می خورد یا

امید بدید و قیله از بارجه یعنی ندری شد یا قیله بخند با جانور

حفر کنند و اگر ازین عمل نشود صاف کنند چنانکه نورست **نوع دیگر**

ازت باهن تقاید در بعضی امسکاران برانند که او را نیم صاف

با بر کرد **جهت تلی جانور** جهت تلی بسیار خوبست و امروز

خشت کند و در رستان سفر نگاهدارد چون مار و باش

و شاهین و غنجانوران و صید زلفش گاهی کرده باشند

و بی پروایی نماید صبح یک نعل در میان لغم توشت بدید

دو سه گری خبر کرده بدید اما کمتر از زورهای دیگر ملکه از سه

لغم زیاده ندید و ما را شام لغمی هزار گریه میداد و با و هر

که جانور صید زلفش گاهی کند بین عمل کند اما کمتر از وادن گاه

بالند و مافه نیست که چه قیمت است و شاهین را یک نعل بدید

دیا شمس

و در حید گرفتن حریص میگردد و هرگاه جانور از فریبی بحدی گرفتن

نرسد و آنوقت این عمل کنند و جانور را غرلابه بدهند و قتی که طغریه ^{جلال}

برده باشد او را هم بدیدار بسیار از ضمیر بکاه منضم شود و برود

فریب می شود و با مقدار بدیدار هرگاه جانور را بدیدار بدهند با و پیروزند که

تمام کریم به اینها می شود و جانور چنین می شود و در سئل را در سئل

دو اشهر چهارده روز بر کرده نگاهدارد و بعد از آنکه دست بدو

بگذرد و خشک شود در شش ادم تر کرچه دارد و بعد از آن در ^{سایه}

و طعمه سیاقی چهارم حصه کمتر و هر صبح برابر که تماش
خود هر کرد بجاست بجز در دایره از موده است **نوع دیگر**
ادویه خنک جانواران شکازی بابت میر شاه میر اسمها
که برمان استند و خوش معری این هر چهار را نورن برابر
گرفته سیده صها بعد از کوبیدن از شایان و جرج و انقار
خود بدو باشد نیم خود و هر با نور را الفید و بدو و زورله
این حبیب طعمه کمتر و چنانچه غرضت از این حبیب است می شود

و در صید افقین

ساختن سوسه که جانوران شکاری بایست صاحبی
شهر جابجگو که جانور به با و حرق پوش بود و جو کبری کند
و باد و سردخل نماید بعايت کفست زنجیل سته که
فرقل شد موساسی بر بهولی از هر که ایم یک سرخ زغوان
دو سرخ چهار سرخ سفید بالایی نیمه تراشیده هر قدر که باشد
اگر زیاده یا شده بهتر است همه را نوز و نیمه انچه نگا در درگاه
جانور انفر و گالی نماید و وقت نیم بعد چهار رتی در طعمه بد

منتهی باریک کاید ریبری جلوه‌ی شکی غرق و بی حسابی گانه‌ی نعل

از جیل تنویر به تقدیر یکدام دی الوان و لوت طرد مان بقدر

با و دام در آب منیر خیز تا تقدیر دام فو نه به نسله کاید در بخت با

و به جانور که باشد در کسم انسان برای دفع سر مار و کیمید نذر

کرم باشد و ماد و خل بلند و بسیار در جوین مانع باشد و در صید

کروان جریص شود و بحال جریین بلند و طعم را به خورد و برد و اندرون

صاف باشد اما در غصه نگه یار میداد باشد **نوع دیگر** نسله شکر کیس

نخل

انرا دو نکته ساخته و چون بر تر کردن ریرم جانور به بند و یک

عمری تمام شده تا مکعب را خواهند خندید نمران مکعب را دور نماید برای

دفع شیش بلید را را سبیده و میان پر را بالذوق شود

به جهت چشایی رحم جانور اگر رخی کاوشگاه می آید باشد

را سبیده و میان رحم نماید و قندی موسای بدیده شود

به کردن بیشتر یک حسن است و همراه طعم بدیده شود و نوع دیگر

حب است با شش بر بهوی موسای و نقل و غوان جو جوی

جند روز بوقت صبح بخورند نصف لی صحت یابد علاج جانور

پیر کردن کباب چینی یکدم پلیسه کلان یکدم اوجاس کنند

چهار سح اینهمه را سائیده برابر دانه موهم بوقت شام

بخوراند و در میان داد و در روز سوم میداده باشد برنج

علاج بلی سار و بلی سله مار و این را سائیده در بای

جانور به بند دیا که روز بعد و آن خود دفعی چند سائید

در بای جانور به بند و در خواهر شد علاج شش بار در شش

دفع شود بار دوح بر باره بوقت از گرفت باید و پیرجه
بر نمود و مایه و بقدر دوح و مشک شنی کافور به هم سیر
یکج سنگ و یکسج هر چهار را یکجا سیده هر روز یک نغمه
بوقت صبح بخوراند چون نهیم شود و سحای بدو طعمه بدید و در
میان داده که در بخوراند صبح باید و از این بیم و نشود
بارد سار و اول نغمه زهره اسرار نغمه بخوراند روز دوم زهره
چهار املغه بدید روز سوم زهره صبح املغه بدید و سحر و سحر و سحر

طعمه در نفخه بخوراند و دفع شود و اگر سستی ارد علاج در مطهر

مشک یکج مویسای سندف یکج کاوردین ج و سنج چهار

راسیده در آب آتش بقدر دوسج چنانند و در یک نفخه طعمه

بخوراند چون بهنیم شود از نو سفید سیاه طعمه بدیکر و درین

داد و سه روز بخوراند اگر طعمه بر سبای سید الشو و مرجه باشد

این وزن با زیت الرتوانا باشد و اگر با توان باشد چهارم

حصه کم نموده بد بد و باشد چهارم حصه بد بد و اگر این مرض

موقوف

هر جانوری که باشد تر کرده پدید هر روز و وقت میداده باشد
در یک هفته فریه شود **نوع دیگر** در فریه کردن باشد طبعی را در شیر کرده
بجویند و در یک هفته فریه شود بارن اثر **نوع دیگر** که از گلی سنگ را چون
بر آورده در یک هفته پدید هر روز فریه شود **نوع دیگر** که در سنگ
بارد بار و نور سیاه و ساسانه را از کجی نموده در میان آن
رخسار عاید و از لاکل حکمت عاید و در آتش اندازد و مالک سحر
شود بعد از آن رخسار را بر آورده شود و عاید از یک ذره پیش از

از وقت فرود بسیار د بعد سه وقت بیشتر کرده نگاهدار

بسیار جو خشک فعل خواهد شد **نوع دیگر** برای پین

بانه مجربست خللح و دو محاله سکوف چهار ماشقه نقل

چهار هر دو را ساییده نگاهدارد وقت خوراندن

طعمه کنیزش اندکی جان نموده در میان خون او خوراند

باز رو دفع شود **نوع دیگر** کهنه فرسوده را با سرکه

ارزوده بضم مرع هم رس کرده در میان خون مرع مادر خون

مرجان و زعفران

پای کوتاه و جلدهای دراز این چنین باشد برهنه باشد

نوع دیگر **پنج** است **دین** باشد حجر است باید که بر اول سجده

کند و دست و مچون طعمه می کند هر دو باز روی باشد را بر پستان

بند و بعد از آن در حجره چهارم **ششم** باشد باید بر تمام کمرای

چشم او می انداخته باشد و **سب** بر سر نوع سب است باید

بعد از روز خون دو کهری **سب** باقی ماست هر سه را رفته کنند

و خون صبح شود از آنجا خواسته در گوشه نشسته که کند و سخت

رشته جام از رشته جام به بند و بعد چشم باشد را و از موده
در میان آب یک کلاب داخل نماید و پند را در این تکرار نماید
ست و چشم باشد کند باشد و یک قبیلک در روغن بلخ میان
جراحی بسوزد چون عمل رسد و نیم باس شود آن زبان سبز از رفته
شوند و قتی که صبح شود یک گوشه رشته تر نماید آن را در
گرمیم خواهد از موده است و باشد این بهتر است این بدیده
باید گرفت باشد باید را بر سر باشد دم کونست ده تر باشد

نماند بعد بر آوردن خشک نماید هر روز موافق دانه نمونک در نخ
سیداد و پاشد **نو عدد یک** طریقی است دن باشد در یک و بر پاشد
ان بعد سه روز نیست یک در مصری خشک یکا شده زعفران دو ماه
پیدا مور یکا شده پیدا و اریکا شده زنجبیل یکا شده و نقل یکا شده باید که
هر را یکی ساییده در کلاب خنک باشد در بعد یک سح
بدید **نو عدد یک** طریقی است دن باشد در یک و که از تعجب نیست
کوفی نیست که نو سه اول باید که هر دو بار دی باشد از

هفت عدد و ایهمه را در روغن انداخته بر بان نماید بعد از بارجه

صاف نمود لکها را در هر روز صبح و شام همراه لقمه بخورد باشد

بکرم الهی که ریخته شود و زحل بر باد بخوابد شد **نوع دیگر**

لقمه یا شکر یکماشته قرقر فل یکماشته سکنج یکماشته بر بهونی

یکماشته همراه اسایده لکها را در موافق یک نسخ بدید **نوع دیگر**

ریجیل را در میان با برک و مشتی هفت روز تر کرده لکها را در

بعد از آن ریجیل را تر کرده در شربت و آشته شده ریخته

روغن که در ایام زیر کجا نواران میدهند مکرر و عن کجا ویم
انار بار یک یکا شسته شسته یکا شسته زعفران یکا شسته عرقه یکا شسته رخیل
دو ماشه میلا مور یکا شسته قنفل یکا شسته مشک یکا شسته موسای نیم ماشه
این همه در دو سه راد خشک کنند و انداخته حوضان نماید بعد از آن موافق
دو سنج یکم نیم هر روز میداده باشد **فوائد دیگر** ترکیب روغن زیر
مشک ماد کجا و نیم انار بر بهوی سه ماشه قنفل دو ماشه زعفران
یکا شسته رخیل چهار ماشه موسای نیم ماشه کبکیر یک عدد برکت بنول

و کا فوج و دانه داخل نمود و کا بهار و بوقت زفاف شکار
بگذرد و سحر در قلعه انداخته بدید بسیار سبزه ها کرد
نوع دیگر باد و برگ یکا شده می یکا شده غرقه یکا شده
موریک شده و چیل سبزه چهار یا شده همه را در آب داشته
تر کرده و کا بهار و دیار روز بعد آن را از کجا بر آورد و ما
شد و میبایستی بعد دانه نمونک صفت یکا بدود و مده باشد
بدند نمونک که کا باد و دخل سبزه ها کرد و **نوع دیگر** بر یکا صحن

عقود و جراتی ایله ولسدی بلج کافور خسانده ارجان و لاله
باش کافور خمر خمر خمر خمر خمر خمر خمر خمر خمر خمر خمر
بقدر و مویله بند و بدست و بقدر و نوعدیکر لکمه کلان
کلمه در کبیل سو و اسراریت ایه و بند و دست طعل
اند اسمره در کبیل و مین نماید بعد از میت ایه و بند و رابریه
کاعدی تر کرده نقادارد بعد از آن سه روز در سر او دست
تر کرده نقادارد بعد از آن سه روز در سر او دست

باب سید مرید برای مائتله در سه روز برابر اقامت شراب

دوالتی برادره مؤنث لغت دارد یک صبح و یک شام به

انت الله تعالی در سه روز و چهار ای ان یکم و بر بهوی از

قرنل محمد و قلی چهار زغوان اندک مشک اندک موسی

اندک خرابی اندک پوست چهار و ده کلل ساید و نقد

کوبی همه را بهوی که بالا نوشته شده باشد بهی و انت حیات

نکاه دارد **نوع دیگر** است سکه مشک یک موسی مشک

حدود هر مرتبه **نوع دیگر** لغت شده است

زنجیر ساخته ایله وندی دو ماسته غوره و ماسته اندر جوش

س ماسته کافور هم سر سیم ماسته و فعل و ماسته پیل و رار

دو ماسته هم رایت حسابده نقادرد بوفت شکار رفتن بون

دو سنج بدید مرتبه **نوع دیگر** لغت ماسته زنجیر ماسته

و فعل ماسته ماسته ماسته ماسته ماسته ماسته ماسته

نقادرد بوفت شکار اندیک بدید بسیار جوش **نوع دیگر**

بسم الله الرحمن الرحيم

این نسخه از نامه ملک خود ارجان نقل گرفته شد بر

برای رسیدگی باشد مجرب بود و سوار و پیاده و دوا

بر کجیل چهار باشد هر چه در این است باید فاکار و دقت زان

مشکهار اندک از آن فنان نفیحه او انچه بخوراند اگر جانوری که در

دل برسد اسهال بر این دوا ایمن را بکند و بعد از نفیحه

کمال چشم بر کجیل هم باشد مخوف و دواست مشکهار و فعل دوا

همه را باید وقت فتن مشکهار اندک از آن در نفیحه بدرا

Hydrated-Succin.

21. I. 1930.

W. I.

ROUTINE SLIP

No. 1.

W. 56

Bāz-nāma,
a treatise on the diseases of
the falcon.

Manuscript, in Persian,
transcribed towards the end
of the XVIII c.

4116511

Acc. No.

456

CLASS Mk.

PUB.

DATE REC'D. AUG 27 1930

AGENT Dr. Wood

INVOICE DATE

FUND Blacker

NOTIFY

SEND TO

PRESENTED

Ord. by Dr. Wood

EXCHANGE

BINDING

MATERIAL

BINDER

INVOICE DATE

COST

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ROUTINE SLIP

